

GENER 2026

IES INCA

ESCOLTES EL BATEC DE LES PARAULES?

Comissió Biblioteca i Pla Lector

Contingut

- Sant Antoni: gloses, foguerons i dimonis
 - *Sant Antoni: Fire, Tradition and Community*
 - Auca: “La conquesta de Jaume I”
 - “Diari d’un jueu”
 - “I tu, què en penses?”, article d’opinió
 - “Paraules que cremen...”
 - Contes, relats i més...
-

PETITES REFLEXIONS, abans de començar...

Sant Antoni és **temps de bulla, germanor i gloses**, al voltant dels foguerons que cremen a tot Mallorca. Enguany, un cop més, **el foc i la música ens van escalfar els cors**, gràcies a la **participació** de tota la **comunitat** educativa.

Enhorabona a les comissions i grups de profes que cada any s’hi posen al davant, especialment al **Taller de Teatre**, a la **Batucada de Selva** i a la **Colla de Dimonis de Foc d’Inca**, que ens van regalar un dia de música, festa, foguerons i dimonis, ple d’**alegria i germanor**.

Comissió Biblioteca i Pla Lector
Edició i maquetació: Catalina Alou Font

Sant Antoni: gloses, foguerons i dimonis...

GENER ÉS TEMPS DE GLOSES, TORRADES I FOGUERONS..

Si tenim una **tradició arrelada a Mallorca** que ens fa bullir la sang, amb la força de les flames d'un fogueró, és la **Festa de Sant Antoni**. Segurament és aquest el moment de l'any que més clarament sentim que **som un sol poble**.

Tot i les picabaralles que els **combats de gloses** evidencien entre els nuclis veïns, és encendre un fogueró i **sentir el cor bategar, com un de sol**.

La Festa de Sant Antoni és **una festa participativa** que és possible gràcies a la implicació de tothom.

I així ha estat enguany, un any més, al nostre centre.

En un món cada cop més globalitzat, senyes d'identitat com aquestes **ens arrelen a un territori** que és terra, història i cultura.

Perquè saber d'on venim ens ajuda a discernir on volem anar...

Bona lectura! I visca Sant Antoni!

*Dimonis i dimonions,
bulla i diversió...*

Colla de Dimonis de Foc, d'Inca

Colla de Dimonis de Foc, d'Inca

Colla de Dimonis de Foc, d'Inca

Quin és l'**origen** dels dimonis?

Es creu que els dimonis són reminiscències llunyanes dels **antics xamans i bruixots** que entorn del foc dirigien els **rituals en pro de la fecunditat** de la tribu a la qual pertanyien, a fi d'assegurar la seva **supervivència** i també en pro de les **bones collites**.

Un component ritual molt primitiu és el fet de **saltar damunt el foc**, acte que es creia, comportava la **consecució màgica** de la fecunditat.

Amb el pas del temps, **la festa es va cristianitzar**, donant lloc a l'aparició del dimoni.

El foc és un dels quatre elements i està fortament lligat al dimoni, que és **l'autèntic amo del foc**.

En el cristianisme, el dimoni representava tots els problemes i mals de la humanitat, però **a la Mediterrània es va transformar** en un ésser que podia ser burlat i vençut.

El nostre dimoni **té un component més lúdic, divertit**, amb un toc d'innocència, que fa que el puguem enganyar, més bromista que **malèfic, inquiet i capbuit** que no pot estar mai aturat, fa dolenties i trencadisses.

Aquest és el dimoni de la nostra tradició, que **representa la llibertat de transgredir les normes**, propici a la broma, punyetero, capaç de riure-se'n de tot, el contrapunt a la quotidianitat que vivim.

D'aquesta tradició del dimoni i sant Antoni, tan arrelada a les illes, neix **a finals dels anys 80 el primer correfoc a l'illa per sant Antoni**, Pollença, santa Maria, Muro, son Servera, sa Pobla ... una jove tradició que s'uneix al dimoni tradicional, beneïdes i tot el conjunt d'esdeveniments que tenen lloc pel gener de cada any.

BALL

FOC

BA
TU
CA
DA

.
. .
. .

DIVERSIÓ i bauxa

ALEGRIA

COMUNITAT

MÚSICA

Batucada de Selva

Sant Antoni: **Fire**, Tradition and Community

Traducció i adaptació:
DEPARTAMENT D'ANGLÈS

The present-day festival of Sant Antoni is the result of **the Christianisation of ancient pagan rituals** and ceremonies that were originally carried out to honour deities connected with fertility, crops and animals. Over time, these beliefs were put aside and reinterpreted within a Christian framework, although **many symbolic elements have been preserved**.

Sant Antoni is considered **the protector of Mallorcan farmers and rural life**. He is especially associated with **the protection of crops, the countryside and animals**, particularly domestic animals and livestock. For this reason, animals are brought forward **during the traditional beneïdes**, where they are blessed in public ceremonies that are still celebrated today.

According to legend, Sant Antoni was born in Egypt and lived between the 3rd and 4th centuries. It is said that whenever an injured animal was found, it was looked after and healed by the saint. One well-known story explains how **a little pig was taken in by Sant Antoni** and stayed with him for the rest of his life. This is why the saint is often referred to as Sant Antoni del Porquet.

Sant Antoni: **Fire**, Tradition and Community

Traducció i adaptació:
DEPARTAMENT D'ANGLÈS

As narrated by Saint Athanasius of Alexandria, **Sant Antoni decided to give up all his possessions**. Everything he owned was given away to the poor, and a life of isolation was chosen instead.

However, he was put through severe temptations by the devil, who tried to make him abandon his faith. Despite being attacked and mocked by demons, the saint did not put up with evil and resisted all temptations.

Today, **the festival is celebrated around 17 January in many towns across Mallorca**. The celebration begins the night before, when bonfires are put up in the streets and people gather to sing, play traditional instruments and share food. Old grudges are often put away, and the community spirit is put across through music, fire and shared rituals.

Sant Antoni: **Fire**, Tradition and Community

Traducció i adaptació:
DEPARTAMENT D'ANGLÈS

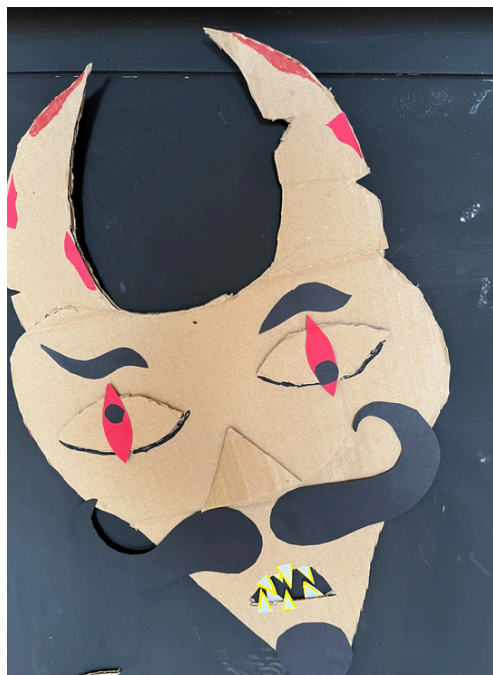
Demons play a central role in the festivities. Although they once represented fear and danger, they are now seen as playful and ironic figures. Traditional negative images associated with demons are put aside, and common stereotypes about good and evil are put into question. Instead of being put down as symbols of pure wickedness, **demons are portrayed as humorous and mischievous characters** who reflect human flaws.

Social norms and rigid ideas are temporarily put off, allowing people to laugh at everyday problems and challenge stereotypes related to religion, authority and behaviour.

In this way, **tradition is not only remembered but also put back into modern life**, helping the community reflect on how stereotypes are created, transmitted and transformed over time, while keeping cultural identity alive.

Adapted text from "Federació de Dimonis,
Diables i Bèsties de foc de les Balears"
fdbib.com

Quin és el teu **dimoni** preferit?

Què seria d'un sant Antoni sense un bon **combat** de gloses?

L'IES Inca és mala terra
On hi regna sa tristor.
Tenim encès es carbó
amb flames de foc i guerra,
Per això ja ningú Xerra
ni alumne, ni Professor.

Combat de gloses, organitzat per la Comissió
Lingüística i Departament de Català

2n d'ESO B està celebrant davant sa gent es premi que injustament per Nadal els varen dar.
-E1C-

Batxillerat, segon, A, s'ha de tenir paciència perquè amb tant de silenci és molt mal de fer aprovar.

Sa Desolació és total perquè una vaca cega veu que hi ha molta pega quan escriuiu tan fatal.

El nostre profe Tugores només crida tot el temps
Fa pudor a tabacot
ja pareix el dimoni gros

El cap de fava aquest, que per tenir una al·lota es pensa ser un cabota, està sol com l'Everest.

TOTS CERCAM BÉ LA SORTIDA
QUE ENS ESTAM DESCONNECTANT.
QUE MOLT T'ESTÀS ENROLLANT
NO XERRIS TANT, MARGALIDA!

E1E

JOCS de paraules

Jo en sé d'un que és un poc "vaco"
i tot ell és un barbarisme,
a classe xerra "a saca",
però té un gran carisma.

Teresa, tu que en saps,
ensenya-li a xerrar bé,
pentura l'aprovaré
i no tindrè maldecaps.

Enguany és un curs molt dur,
a moments totes mos ponen,
totes ses campanes sonen,
però no n'hi ha cap com tu!

IRONIA

Tot això és un safari,
ens posau es cap madur!
Mem si el dimoni s'endú
es de Selva i Calmari!

S'altre dia te vaig veure
que pes cap duies un gorro.
Me pensava que eres tu
i era un porc que treia es morro.

Estem fets de barbarismes.
"No sabem accents"
"Tenir que assen una
tanta cant que es estimes."

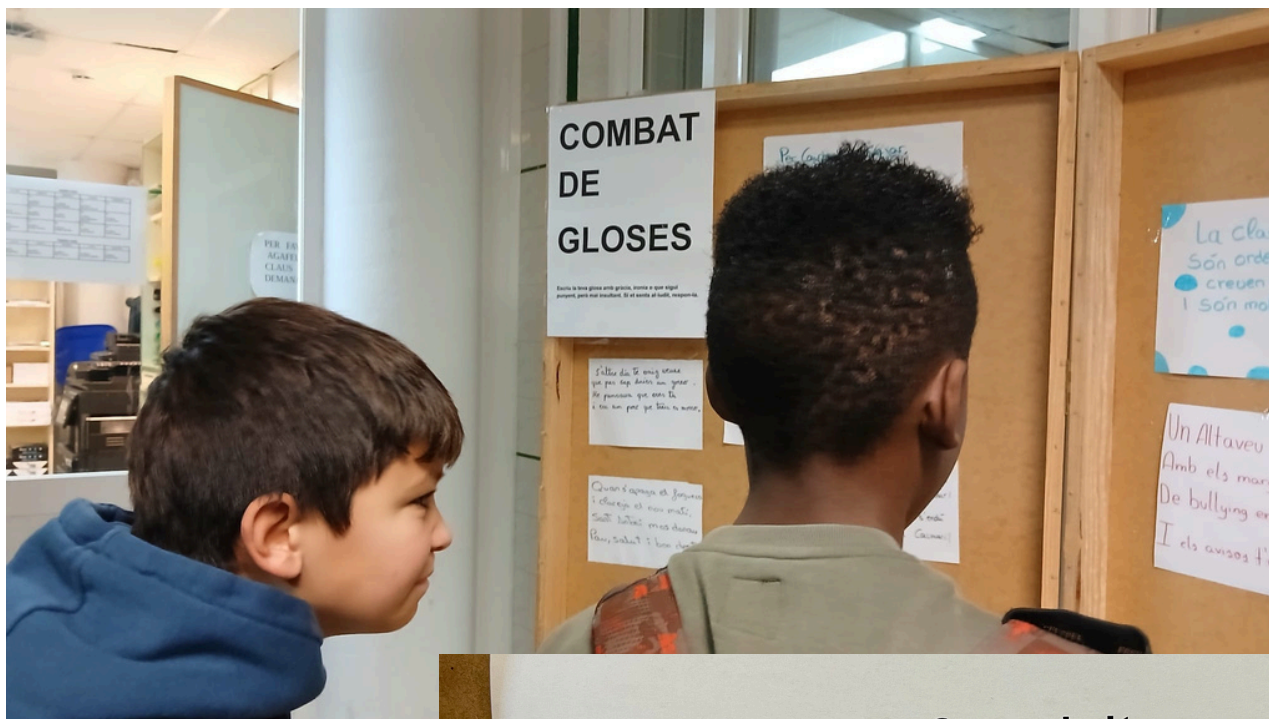
Jo en sé d'un que és un poc "vaco"
i tot ell és un barbarisme,
a classe xerra "a saca",
però té un gran carisma.

Teresa, tu que en saps,
ensenya-li a xerrar bé,
pentura l'aprovaré
i no tindrè maldecaps.

Als cegalls de 2n A
na Paula és la senyora
de primers som rubor
que els se l'una blonda.

Si tens vola a na Paula
ben boniques ruborades la
que no hi calen dos Cals
ja de nostra memòria - la
E1B

Seguim
Professors
La veritat ja
Perquè "rebois"

HUMOR i ENGINEY

Es alumnes fan visites,
es reuneixen al vàter,
d'amagat fumen amb vàper,
i arriben a misses dites.

Avui hi ha hagut un esclafit
de **sa festa més nostrada**
que ha encès sa flamarada
d'un **poble fort i unit**.

Aquí ningú se confon
des foc que mos és fidel
i amb **ses espines del cel**
mos recorda es que no hi són.

Quan s'apaga el foguero
i clareja el nou matí,
Sant Antoni mos donau
Pau, salut i bon destí.

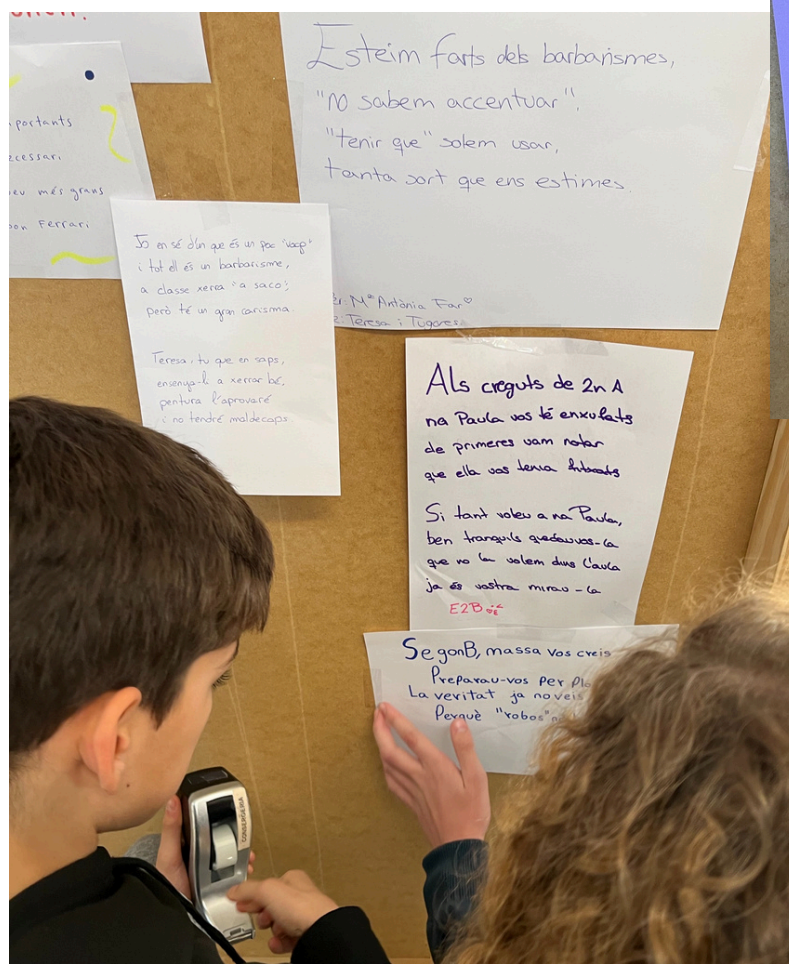
T'hi animes?

Envia'ns la teva glosa a plec@iesinca.cat i la publicarem al proper número...

Mos fan gastar es jornal
i escoltar es sermó a missa;
me volen fer anar pastissa
és millor lo natural!

Mos faran tornar perugues
o fer-nos sentir boietes.
"Skincare" per les arrugues
malmenen les jovenetes.

COEDUCACIÓ

Per Caimari envejor,
Selva ja no té escola;
mirau que era ben bona,
al campanar, acabaron.

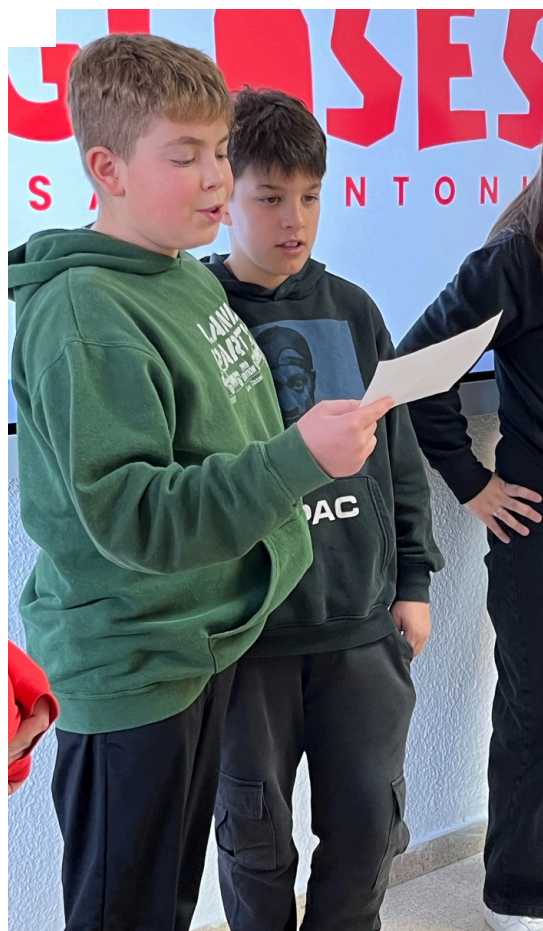
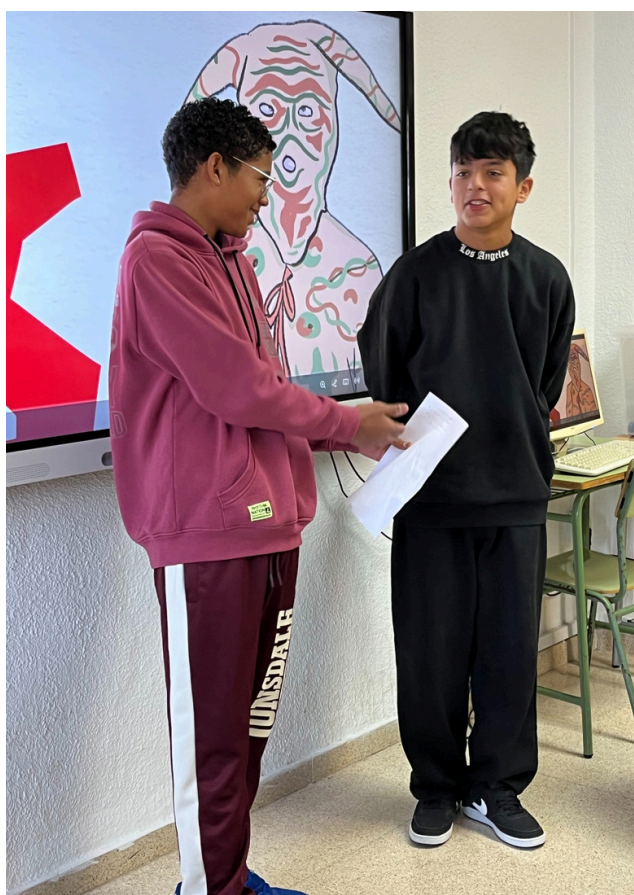
Sentin-vos és molt ponós,
que sou xerecs bé s'imposa,
si sou tan bons com la glosa
"apage y vamonos".

QUÈ ÉS UNA GLOSA?

- Composició poètica oral i improvisada
- Es fa a les festes populars, com Sant Antoni
- Serveix per contar històries, criticar situacions, fer bromes i "picar-se" amb altres glosadors

DINAMITZACIÓ LINGÜÍSTICA

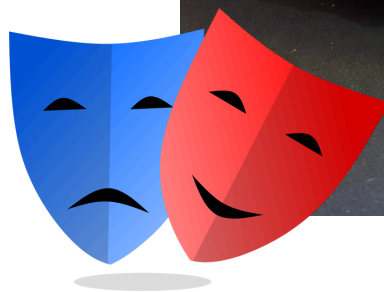

DINAMITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Taller de
teatre...

T'hi apuntes?

Diari de Simó Ben Zemah

jueu **testimoni de la conquesta** de Madina Mayurqa

Abans de la conquesta

Barcelona, 26 de novembre del 1228

Jo **soc en Simó Ben Zemah, un metge jueu qualsevol** que quan s'aixeca, berena sovint unes panades de mè. Quan acab de menjar, em pos la meva túnica, el mantell i un parell de sandàlies. En arribar a ca meva, al call, la meva dona, mentre, prepara el dinar, em pregunta si avui havia molta malaltia pel castell.

Jo li he dit que no i **en aquell instant ha entrat el rei**. Després de molt de temps xerrant, em va convèncer per anar a les corts a planificar una conquesta.

Barcelona, 4 de desembre del 1228

Quan el rei Jaume I va convocar les corts, en aquell moment vaig saber que hauria de fer hores extra i **arriscar la meva vida** al front de guerra, **exposar-me a les malalties** que hi podria haver. Però el rei em va dir que si hi anava, seria recompensat, però si no seria el seu serf.

Port de Barcelona, 4 de Setembre del 1229

Aquell dia **em vaig acomiadar de la meva dona i dels meus quatre fills**. I em vaig embarcar en la que podria ser la meva darrera història, qui sap...

Durant la conquesta
Mayurqa, 7 d'octubre del 1229

Quan va caure la nit, tot eren celebracions per **la primera victòria**, però jo no ho sentia de la mateixa manera.

Va haver-hi **moltes baixes** per part nostra. En acabar, em vaig reunir amb el meu senyor. El rei em va felicitar pel meu excel·lent treball al front de guerra, curant els ferits. Quan es va retirar, just abans, em va dir que llavors em podria quedar a la rereguarda.

Vaig dir que sí quasi sense pensar, degut a que **l'escenari traumàtic que havia viscut**. Ja no el podria oblidar mai. Cossos morts, o persones que havien perdut un braç o una cama.

Mayurqa, 10 de novembre del 1229

La situació que estava vivint era molt caòtica i estressant. Hi havia **màquines que llançaven pedres** d'una banda a l'altra i túnels subterranis que ens permetien saquejar l'interior de Mayurqa. Per sort, hi havia viles que ens donaven menjar, ja que cada pic que anaven a cercar-ne, un tal Fatil·la acaba matant a tothom i no hi havia cap manera de menjar.

Una bona notícia era que **hi havia musulmans que s'havien passat al nostre bàndol** amb càrrecs importants. Això ens permetia debilitar el poder dels musulmans, convencent més gent perquè es passàs al nostre bàndol.

Mayurqa, 31 de desembre del 1229

Avui tots els nobles i el rei han decidit com **entrarien a la ciutat de Mayurqa**, degut a que ja quedava poca murada sencera. Quan el rei va comunicar la seva decisió als nobles, ràpidament es van preparar per acabar amb els musulmans.

Tanta va ser la nostra ferocitat que no va quedar cap musulmà a la Ciutat de Mayurqa. **Hi havia carrers plens de cadàvers**, que van causar una gran epidèmia que va matar a molts cristians. La poca gent musulmana que va poder, **va començar a fugir a les coves** de Mallorca, d'altres cap al sud de la Península o al nord d'Àfrica.

Durant la conquesta
Mayurqa, 20 de gener del 1230

Quan tot havia acabat, vaig retornar cap a Barcelona amb el meu rei Jaume I. **Vaig reprendre la meva vida amb la meva família**. Una cosa que em va sorprendre va ser que vaig rebre un títol nobiliari. Vaig guanyar molt de prestigi i aquest fet va fer que els meus clients augmentessin molt i, és clar, els meus doblers van augmentar moltíssim. Però no tot eren bones notícies. Nobles molt avariciosos no volien jueus rics.

Barcelona, 6 de març del 1230

Avui tornava a casa meua pensant que havia estat un bon dia pel meu negoci, però per a mi no m'havia anat gens bé, ja que abans d'entrar al call, **una colla de delinqüents cristians em van agafar** i em van dur a un carrer sense sortida, i allà **em van apallissar** fins al punt en el que vaig fugir amb els braços romputs, la cara plena de ferides i ple de sang. En arribar a casa vaig saber que **el meu final estava a punt d'arribar-me**.

Àmbit Humanístic, 2n d'ESO

AUCA

Àmbit Humanístic, 2n d'ESO

CONQUESTA D'EN JAUME I

En Jaume és molt menut,
Tots han fet el que han volgut.

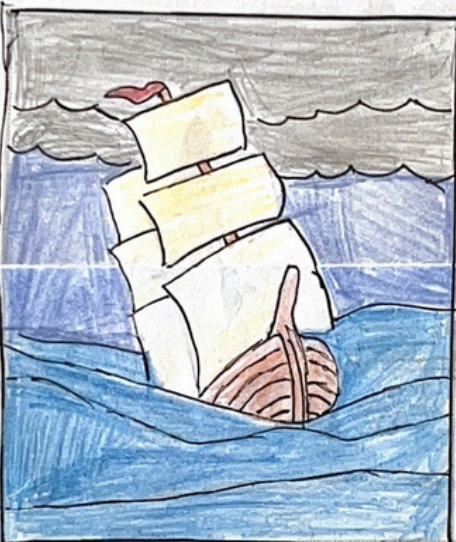
Els musulmans han perdut
poder al seu estatut.

Per poder ben comerciar
amb Mallorca es volen quedar.

Organitzaren una flota
I el rei duqué molta tropa.

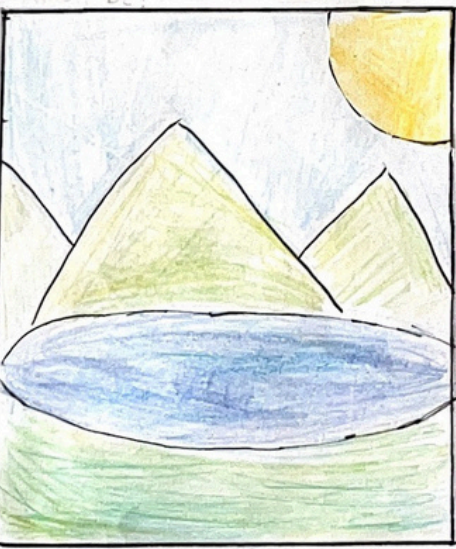
A Pollença volien arribar,
però les oncs a Santa Ponsa els van portar.

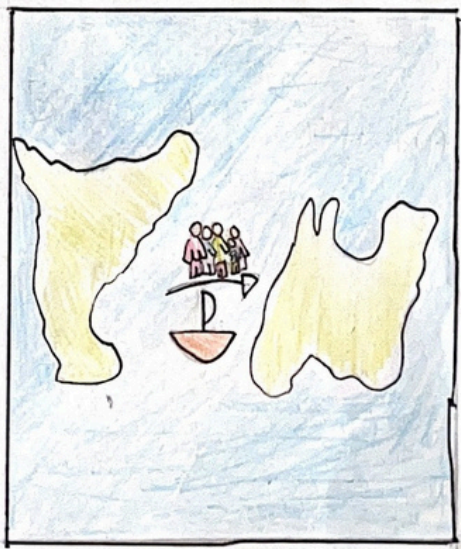
Els musulmans varen lluitar
I a tots els varen matar.

Pels cossos morts que hi havia,
els cristians agafaren malaltia.

Al gorg blau varen resistir
Però, al final, de fam varen morir.

En Jaume va dur gent de ^{Barcelona} 25
per omplir Mallorca de persones.

I tu, què en penses?

CATALANUS BALEARICUS

Bernat Alomar

En la darrera convocatòria de la PBAU **només un 65% de l'alumnat que es va presentar va triar la llengua catalana** per a la realització dels exàmens. Amb aquesta dada s'ha tornat a les registrades fa dues dècades, quan l'elecció de la llengua en la coneguda, per tothom, com selectivitat s'havia de fer amb antelació a l'inici de la prova.

Des del 2023, la Conselleria d'Educació va considerar oportú que els examinands poguessin tenir l'opció d'elegir *in situ* la llengua de les proves, coincidint amb el canvi de govern d'aquell any.

Si ens atenim a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la Comunitat "té competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana" i "**normalitzar-la serà un objectiu dels poders públics**". Quan es disposen articles en defensa, de protecció i de foment d'una llengua no és perquè aquesta tenguí assegurada la seva presència a tots els àmbits de la vida d'un territori.

Quan s'estableixen mecanismes d'actuació i **es creen organitzacions, públiques o privades, per observar la salut d'una llengua i actuar en cas de necessitat** (que ho és), no és un caprici.

OPINIÓ

És com la gent que qüestiona **la reivindicació del col·lectiu femení o de l'LGTBIQ+** proposant per què no es celebra “el dia del col·lectiu masculí” o “la setmana de l'heterosexual”.

Volia pensar que la no existència d'aquestes causes era més que evident, però a mesura que prest més atenció a l'entorn veig que estava equivocat.

Encara no he presenciat cap acte discriminatori (o és que vaig molt despistat) en què un individu o un grup amolli un “puta hetero” o “per homes com tu us maten”, ni apallissar a ningú per anar agafats de la mà o besar-se entre persones de sexe diferent.

Tornant al que pertoca, per a la protecció i el foment de la llengua catalana no ens hauríem de conformar amb la convivència equitativa entre el castellà i el català perquè **una necessita més suport que l'altra**. Seria com no tenir una legislació ben diferenciada entre adults i infants. Si l'ús del català no comença per ser prescriptiu al món de la política, podem esperar ajaguts al sofà que ocorri el miracle.

Eloria, **mi pueblo...**

NUESTRO SECRETO

Sofia Cardell

Seguramente habrás viajado mucho por países, ciudades y pueblos, sobre todo por los pueblos, por su belleza, arquitectura y su gente, su comunidad... Pero, **jamás habrás conocido un lugar como Eloria**, mi pueblo.

Eloria se encuentra en el **norte de Polonia**, su temperatura puede llegar hasta los **-6°C**, pero lo que caracteriza a este pueblo es su gente, que **te recibe con los brazos abiertos**, como hicieron conmigo cuando murieron mis padres. Pero también **guarda un secreto**, que yo no descubrí hasta los 7 años.

El día 1 de diciembre de 1873, había **una nevada muy fuerte**, que **contemplaba desde la ventana** del salón donde vivía con la tita Misi. Esa mañana, tenía que ir a clase y mientras me ponía el **abrigo naranja fosforito y las botas lilas**, la tita me paró y dijo:

-“Cielo, **hoy no vas a ir al cole**. A parte de que hay una tormenta descomunal, hoy vamos a hacer una cosa con el pueblo”. Acabando con una risilla.

Un poco sorpresa, me quité las botas y **dejé la mochila en mi habitación**. Bajé al salón, donde mi tita estaba sentada tejiendo unos calcetines azules.

Curiosa por lo que íbamos a hacer con los vecinos, le pregunté. Ella me respondió:

“Ya verás, es un poco difícil de creer si te lo cuento. Tú solo espera hasta las ocho. Creo que te gustará”, me dijo con **una sonrisa cálida**.

Tuve que esperar toda la mañana y la tarde con tanta intriga que, **si hubiera sido un gato**, ya habría estado caminando por el techo. Cuando el reloj marcó las 19:40, mi tita me indicó que me pusiera la chaqueta y los zapatos porque **íbamos a ir al cementerio**.

Cuando llegamos, cada familia se reunía, haciendo un círculo alrededor del cementerio. Se repartieron **velas para dar luz** y un poco de calor.

El reloj marcó las ocho y hubo **una fuerte sacudida** bajo mis pies. Salieron figuras **de entre la niebla** del final del cementerio, dos de ellas se dirigían hacia donde estábamos mi tita y yo, y las demás figuras se fueron dispersando por familias.

Cuando llegaron las dos figuras, **me quedé paralizada**, una de ellas me dijo: “Hola cielo, ¡cuánto has crecido!”, sonriéndome, como me solía sonreír.

Alucinada contesté: “Hola, mamá...”

El secreto de Eloria es que cada 7 años, el día 1 de diciembre, todo aquel que en su lecho de muerte sea enterrado en su cementerio, **podrá revivir durante 48 horas**.

Y este secreto lo sabemos tú, yo y los muertos.

El pacífic temple

escull un dibuix

La gran tempesta

i inventa't un breu conte

El camí del riu

o un poema...

El petit pont

quin d'aquests títols t'inspira més?

La caseta misteriosa i solitària

tanca els ulls i imagina...

Dibuixos:
Ona Lorente

envia la teva creació a
plec@iesinca.cat

paraules que cremen

Adriana Arnau

Vas dir el meu nom i va sonar com si ja l'haguessis dit
fa milers d'anys.

Com si els vents del mar Egeu l'haguessin portat fins aquí,
com si fos **una estrofa perduda d'un poema** de Safo.

Va ser **només una paraula**, però va cremar.

Tinc els teus versos sota la pell, llegits
en **nits de lluna pàl·lida**,
xiuxiuejats entre els fulls d'un llibre antic: "**com una dolça
poma que es torna vermella a la branca més alta**, oblidada
pels collidors... No pas oblidada, sinó inassolible."

I si som només això?

Una nota d'una cançó oblidada,
una història a mitges, una melodia que es perd en el vent?

Potser, en algun lloc, algú recull les paraules que deixem anar.
Potser, en algun lloc, **el foc encara crema**.

El **fuego** se está apagando...

EL REENCUENTRO

Un viajero

Estamos todos **alrededor del fuego**. Hace frío y falta poco para que se vaya el sol. Hoy, como todas las veces que **nos sentimos nostálgicos**, volvemos al lugar donde empezó todo y se forjó nuestra amistad.

José empieza a relatar su encuentro con Luis en Nueva York, en la cola de un puesto callejero de donuts que olía a aceite quemado. **Ahí aún no nos conocíamos**. Los dos iban en busca de algo que no encontrarían a miles de kilómetros, sino que estaba justo donde ambos habían crecido: su isla.

Después es el turno de María. Nadie de los presentes la conocía de antes del día en que la vimos por primera vez, una tarde lluviosa de julio.

Nos explica que **venía de una mala época consigo misma**, y que, al igual que José y Luis, se dio cuenta de que lo que necesitaba en realidad era lo que había tenido toda la vida con ella, su casa y sus orígenes.

Quizás fuera el destino; quizás, simplemente, agotamiento.

Y aunque todos sabemos la historia de Pedro, la vuelve a explicar, por si alguien se había olvidado. Él estudiaba en Londres cuando **se percató, entre tiendas de lujo, cielos nublados y colores grises, de que ese no era su sitio.**

Así, por casualidades de la vida, nos conocimos. Solo quedo yo por hablar. Mientras Pedro nos contaba su historia me he sentido tentado de abrirme finalmente y contárselo. Pero **el viento ha cambiado de dirección**, alguien ha hecho una broma, y el momento se ha ido.

El fuego se está apagando. Antes calentaba, ahora ya no, y el sol hace rato que se ha ido, **ahora reina la oscuridad** y el sonido del pueblo allá a lo lejos.

Nos despedimos hasta la próxima. Aunque nos prometemos que acordaremos un día, todos sabemos que va a pasar como mínimo medio año.

De camino a casa, en el coche, pienso en lo afortunado que soy de haberlos conocido en ese preciso momento de mi vida. Pienso en lo que sería de mí ahora si no me los hubiera cruzado, y en **lo curiosa que es la vida** cuando te pone a personas como ellos en tu camino.

Ahora me arrepiento de no habérselo contado.

Quizás la próxima vez....

Què **s'amaga** al darrere de...

LA PORTA

Ramiro Mancini

A un petit poble del que ningú sabia el nom, vivia **un marginat adolescent que parlava a tots d'una porta**, una porta negra, fosca, maltractada i deplorable per la que tots havien d'entrar. Ell deia que **aquesta porta era la solució**, mai deia què solucionava però ell ho sabia molt bé. I **per això era ignorat**.

Cada matí, el pare li deia que s'havia de prendre les vitamines, perquè si no després es sentiria malament. El nin sempre li feia cas, però només se'n prenia una de les dues que li donava son pare. Seguidament, anava cap a l'escola. Allà, observava que **tothom tenia una gran creu a la cara** que els **impedia veure els rostres dels altres**.

Un dia, mentre era a classe en silenci, una veu greu li va dir:

- "Has de dir-ho! Digueu-ho o **del contrari mai podràs escapar**."

Cada cop que **sentia aquella veu xiuxiuejar-li intensament** a l'orella, s'espantava. Llavors s'aixecava i repetia: - "**Hem de trobar la porta**, aquella fosca i maltractada porta! Cal trobar-la per poder solucionar-ho tot! "

Llavors, tots es quedaven mirant-lo, ja no estranyats, perquè aquell fet era recurrent, sinó **jutjant-lo i rient-se d'ell**, qui ja acostumat a que no li fessin cas, **seia una altra vegada, com si res hagués passat**.

Quan arribava a casa després de les classes, els pares preocupats i ja conscients de la seva situació li preguntaven si tot li anava bé. I ell **es limitava a dir que sí i a menjar**.

Un dia, quan es va aixecar al matí, **va decidir no fer-li cas a son pare i no es va prendre les vitamines**, perquè es va adonar que eren alguna cosa més..., no sabia què, però **pensava que per aquella raó era marginat i humiliat**.

Aquell dia, quan son pare li va preguntar si s'havia pres les vitamines, ell li va respondre amb una distreta afirmació, com de costum. Llavors va sortir de ca seva i, de camí a l'escola, no només va veure com les persones tenien les creus a les cares com sempre, sinó que a més a més veia figures, **figures de rostres humans, la majoria deformats**, altres quasi indescriptibles, però tots feien el mateix, tots li xiuxiuejaven... De vegades no entenia allò que li deien, però quan ho entenia, entenia sempre el mateix:

-“La porta, **has de trobar-la i obrir-la**, si no el sofriment no s'aturarà”.

Quan va arribar a l'escola li va estranyar molt no veure aquells horribles rostres i **va entrar a classe confós** per tot el que havia vist pel camí. Es va seure al seu lloc i no només va escoltar la greu veu de sempre, sinó que **va sentir un pes a les espatlles**, un pes que l'obligava a encongir-se.

La veu ja no era al seu cap, sinó que ara era més notable, com si qualcú li estàs xerrant a l'orella. Quan es va donar la volta per veure què estava causant això, **va veure una entitat, amb una figura aterradora**. Aquesta entitat li deia el mateix de sempre, però ara era diferent per alguna raó...

En veure allò, **es va espantar tant que va caure de la cadira**.

Tenia tanta por que **va sortir corrent cap a ca seva, mentre es tapava les orelles** perquè no volia sentir el que li deien. Quan va arribar a ca seva la va veure, la porta la fosca, negra i maltractada que havia de trobar. Els pares, espantats pel comportament del seu fill, varen intentar ajudar-lo, però **ell no va escoltar-los** i els va ficar a la força dins la porta. Quan es va girar, va veure que l'aterradora entitat el seguia i que ara era més gran, encara.

Va sortir **corrent cap al bosc en direcció al penya-segat**, a la recerca d'una manera d'escapar d'allò que l'atormentava i, mentre corria intentant escapar, va trobar una altra porta, però aquesta era diferent... **aquesta era blanca i lluminosa**.

Quan s'hi va acostar, es va adonar que les veus anaven desapareixent i que l'entitat s'anava allunyant cada vegada més...

Va obrir la porta i va veure una llum, una llum que resplendia i li demanava que entrés, que allà estaria segur i tranquil. De sobte, va sentir com algú l'estirava del pit cap a l'oberta porta...

Silenci... Calma... Incertesa...

Qui ha col·laborat en aquest número?

PETITES REFLEXIONS, per acabar...

Aquest és un projecte que **fa camí caminant...**

En aquest número has trobat **feines de 2n d'ESO fetes a àmbit** ("Auca de la conquesta de Jaume I" i "Diari d'un jeu"), **un text d'opinió d'un company** del departament d'orientació i **relats de primer de batxillerat**, fets a l'assignatura de **castellà**.

També imatges de la Festa de Sant Antoni, **màscares fetes a plàstica**, algunes de les gloses elaborades per tot alumnat i professorat, en els tallers i un **breu resum sobre la història del sant** i de la festa, traduït a l'**anglès** pel professorat d'aquest departament, així com **un relat** fet per un alumne de **3r d'ESO a català**.

Gràcies a tothom que ens fa arribar **col·laboracions**, perquè sense les vostres aportacions la **revista de l'IES Inca** no existiria.

Vos esperam en el següent número!

Bona lectura! I visca sant Antoni!

T'agradaria forma part de la revista de l'IES Inca?

SI ET FA IL·LUSIÓ, qualsevol cosa és possible...

La nostra il·lusió és poder compartir **reflexions i creacions** artístiques, que són fruit de la teva imaginació, i **gaudir** de tot allò que sorgeix dins aquest espai de convivència que és el nostre centre.

Quina és la teva il·lusió?

Si **tens una idea** o ens vols fer arribar una col·laboració que t'agradaria veure publicada a la revista, ens encantaria donar-li un espai, per fer-la visible.

Així la podríem compartir!

Ens inspira **formar equip**: alumnes, famílies, professorat, personal no docent...

Ens pots fer arribar **les teves col·laboracions** a:

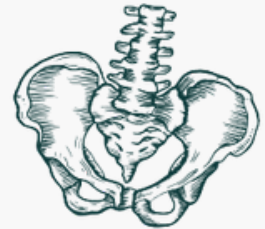
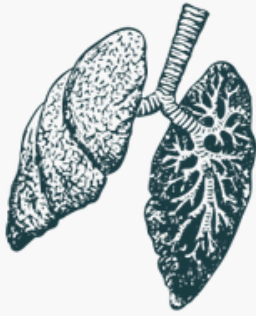
plec@iesinca.cat

Moltes gràcies per endavant...

Comissió Biblioteca i Pla Lector

REVISTA

IES Inca

vols **col·laborar**-hi?

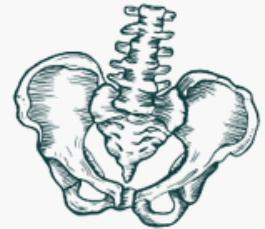
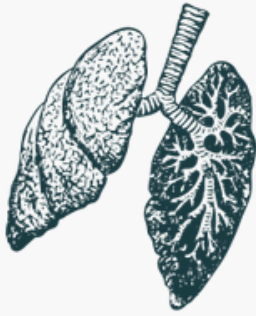

articles d'opinió, entrevistes,
relats, reflexions, poemes,
còmics, jocs...

plec@iesinca.cat

REVISTA

IES Inca

gràcies per ser-ne el cor!

articles d'opinió, entrevistes,
relats, reflexions, poemes,
còmics, jocs...

plec@iesinca.cat